

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр.София, 20.04.2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, **Второ наказателно отделение** в съдебно заседание на **двадесети февруари** две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАТЯНА КЪНЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ЛИДИЯ СТОЯНОВА
БИСЕР ТРОЯНОВ

със секретар **Кристина Павлова**
при участието на прокурора **КРАСИМИРА КОЛОВА**
изслуша докладваното от
председателя (съдията) **ЛИДИЯ СТОЯНОВА**
наказателно дело под № **1893/2014** година, за да се произнесе,
взе предвид:

Касационното производство е образувано по протест на прокурор от Софийската апелативна прокуратура и по жалба на защитника на подсъдимия О. Х. Е. срещу решение № 358/23.10.2014 год. по въззивно нохд № 535/2014 год. на Софийския апелативен съд, наказателно отделение, 6 състав.

В протеста се поддържат доводи за необоснованост, за нарушение на процесуалните правила и за нарушение на закона с оправдаването на подсъдимия по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл.116 НК. С касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК се обосновава предложението за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

В касационната жалба са развити доводи за нарушения на процесуалните правила във връзка с оценка на доказателствени източници и изпълнение на задължението по чл.339, ал.2 НПК, за нарушение на закона и за явна несправедливост на наложените наказания с отказа да се

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 1893/2014 год. 2
определят при условията на чл.55 НК. Поддържат се алтернативни искания
– за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане и за намаляване
размера на наложените наказания.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура в съдебното
заседание заяви несъгласие с подадения протест и поддържаните в него
искания и изложи съображения, че не го поддържа. Определи жалбата за
неоснователна поради липса на допуснати нарушения от посочените, които
да са основания за отмяна или изменение на въззивното решение.

Подсъдимият Ен. чрез защитника си оспори основателността на
протеста и направи искане да бъде оставен без уважение.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение извърши
проверка по доводите в пределите по чл.347, ал.1 НПК и намира:

Софийският апелативен съд с оспореното решение по въззивно нохд
№ 535/2014 год. потвърдил присъдата от 26.02.2014 год. по нохд №
3235/2013 год. на Софийския градски съд, наказателно отделение, 29
състав, с която признал подсъдимия Е. за виновен в това, че на 19.01.2013
год. в гр.С.:

се е закарал с убийство на А.Д., в качеството му на представител на
обществеността – председател на ПП”ДПС”, при изпълнение на функциите
му и това закарване би могло да възбуди основателен страх за
осъществяването му. На основание чл.144, ал.3 вр.ал.2 вр.ал.1 вр.чл.54 НК
го осъдил на 3 години и 6 месеца лишаване от свобода;

извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения
ред и изразяващи явно неуважение към обществото като деянието се
отличава с изключителна дързост. На основание чл.325, ал.2 вр.ал.1
вр.чл.54 НК го осъдил на 3 години лишаване от свобода.

Приложил чл.23, ал.1 НК и наложил едно общо наказание – най-
тежкото, от определените – 3 години и 6 месеца лишаване от свобода,
изтърпяването на което определил при условията на чл.59 ЗИНЗС.

Приложил чл.59, ал.1 НК за времето на предварителното задържане по взета мярка за неотклонение и чл.189, ал.3 НПК за направените по делото разноси.

Възражението в протеста за допуснато нарушение на процесуалните правила с отказа да бъде допусната допълнителна балистична експертиза с участието на специалисти по трасология и балистика е неоснователно. Процесуалното право на защита на страна в процеса – прокуратурата, не е нарушено. В правомощията на съда по същество е да извърши преценка за основателността на доказателствените искания независимо от това коя от страните в наказателното производство го е направила и не е длъжен да уважи всяко от тях. Решението за основателността се обосновава с обстоятелствата, които ще бъдат установени и тяхната относимост към предмета на доказване, необходимостта от събиране на нови, но ако според съдържанието им за релевантни факти не са в достатъчен обем. Възможността за допускане на нови експертизи е предвидена в чл.327 НПК и се отнася до случаите, когато съдът счете, че заключенията ще имат значение за правилното решаване на делото. Въззивният съд не е пренебрегнал задълженията си по чл.13 и чл.107 НПК и правата на страните да правят доказателствени искания. Направил е обоснован извод, че посочените обстоятелства са изяснени безпротиворечиво с приетите и оценени наред с останалия доказателствен материал експертизи от вида на тези, за които е направено искане, че са обосновани и не пораждат никакво съмнение, поради което са поставени в основата на решението и с определение е отказал да бъде допусната нова като основание за мотивирания отказ. Съображенията за приемането на тези заключения и за липсата на необходимост от други-допълнителни или повторни по същите въпроси, съдът е основал на данните по делото, че обстоятелствата, които според прокурора са останали неизяснени, са били предмет на изследване от вещи лица, чиято компетентност и специални знания също не са

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 1893/2014 год. 4 оспорени, а с възложените задачи-ясно, точно, конкретно и задълбочено формулирани, са се справили с най-голяма задълбоченост и прецизност.

Основание за твърдението в протеста, че е допуснато и друго съществено нарушение на процесуалните правила, прокурорът намира в решението на съда по въпрос от съществено значение за правилната квалификация на деянието, да се довери на хипотетичните заключения на вещите лица, изготвили техническите експертизи, вместо на свидетели очевидци за действията на подсъдимия по насочване на пистолета и разстоянието, от което са били направени опитите за възпроизвеждане на изстрелите. Право на решаващия съд е да направи преценка на кои доказателствени източници да се довери, за да направи съответните изводи и кои да определи като негодни да установят релевантни факти. В конкретния случай това решение е основано на действителното съдържание на експертните заключения, които са обсъдени наред с всички доказателствени източници, включително и с показанията на свидетелите-очевидци – Х., И., М., А. Въз основа на подробния и задълбочен анализ е приел за безспорно, че свидетелите са били в залата и са били очевидци на нападението, но че не са имали обективна възможност да посочат действителното разстояние между пистолета и главата на заплашения с оглед различното им разположение спрямо лицата, индивидуалната възможност за преценка, за запаметяване и за възпроизвеждане на детайли. Решението да се позове на техническите експертизи е подробно и задълбочено мотивирано с установеното за годност на приетите доказателствени източници – дискове, съдържащи записи на деянието и на кадрите от тях, а въз основа на съвкупната оценка с останалия доказателствен материал вещите лица са имали възможност да дадат заключение, отговарящо на изискванията за съдържание според чл.152, ал.1 НПК - достатъчно пълно, ясно и обосновано, поради което не поражда никакво съмнение, че съдържа отговори с по-голяма степен на достоверност.

Подробно е обосновал отказа си да постави в основата на решението данните, съдържащи се в показанията на посочените свидетели без да ги оценява като преднамерени, недобросъвестни или заинтересовани или дадени с цел да подкрепят тезата на обвинението. Те не могат да бъдат годен доказателствен източник по съображенията, посочени по-горе. Установяването на разстоянието е от съществено значение за решаване на въпроса за правилното приложение на закона и за отговорността на подсъдимия. Затова съдът стриктно е изпълнил задълженията си да изследва всички доказателствени източници, включително съдебномедицинската и балистична експертиза, да ги оцени с оглед действителния им смисъл и по начина, предписан в чл.107, ал.3 НПК. Изводът, че при изстрел на разстояние над 10 см не може да се причини смърт, тъй като конкретния тип оръжие и патроните от вида на закупените и използвани, не са предназначени да убиват, а да създават уплаха или временно неудобство, защото не могат да се получат огнестрелни рани, които са следствие от проникване на куршум в тялото, е обоснован и основан на годни доказателствени източници.

Не се подкрепя от фактическа страна възражението за неправилна оценка на показанията на свидетелите В., С., Й. и Р. Според съдържанието му в протеста е основано на избирателност при посочване на установяваните обстоятелства и на превратното им тълкуване. От мотивите на решението обаче личи, че съдът не е приел за правилен такъв подход и не е оценявал източниците избирателно, нито е тълкувал превратно информацията, която са дали на подсъдимия за техническите данни и възможности на пистолета, за резултата от използването на закупените от него патрони.

Съдът е направил обоснована оценка, констатирал е съответствие по тези въпроси с обясненията на подсъдимия и е направил верен извод, че въз основа на тях не може да се потвърди тезата на обвинението за

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 1893/2014 год. 6
наличието на умисъл за убийство, така, както е изложена в обвинителния
акт.

В протеста се поддържат възражения за нарушение на закона и на
процесуалните правила поради несъответствие на съдържанието на
решението с изискванията по чл.339, ал.2 НПК, но не са подкрепени с
доводи, а са общо формулирани, поради което не следва да бъдат
обсъждани.

Поддържат се и доводи за необоснованост, според които
оправдаването на подсъдимия по първоначалното обвинение, повдигнато с
обвинителния акт, не почива на събраните по делото доказателства, защото
оценката им е неправилна. Съгласно чл.348, ал.1 НПК необосноваността не
е предвидена като самостоятелно основание за отмяна на обжалвания
съдебен акт. В касационното производство не може да се приемат нови
фактически положения, с които да бъдат заменени приетите от
инстанциите по същество, поради което този довод също не следва да бъде
обсъждан.

Касационната жалба е подадена в срок, но разгледана по същество е
неоснователна по следните съображения:

Според развитите доводи за допуснати съществени нарушения на
процесуалните правила съдът е ограничил правото на защита на
подсъдимия. Основание за това е намерено в частта от мотивите,
съдържаща оценка на протоколи от 19.01.2013 год. за извършени
процесуални действия по разследването и наличието на противоречиво
становище на въззивната инстанция за тяхната годност. Тези възражения в
сходен смисъл са поддържани пред двете инстанции по същество и са
получили ясен и недвусмислен отговор при определянето им като
неоснователни. От съдържанието на мотивите не може да се направи извод
за нарушения в посочения смисъл. Съдът по ясен и безпротиворечив начин
е изразил съгласието си с решението в обжалваната присъда и становището
си, че съставения протокол за проведения в зала № 3 на Националния

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 1893/2014 год. 7 дворец на културата оглед е негоден доказателствен източник. Мотивите са изведени от констатацията при разпита на поемните лица, че процесуалното действие е проведено при допуснато нарушение на чл.156 НПК. Затова съдът е отказал въз основа на него да основе фактически изводи. За относимите обстоятелства обаче инстанциите по същество са приели наличието на други доказателствени източници, които са взети предвид, обсъдени са, правилно са оценени и съдът не е бил поставен в невъзможност да установи релевантни факти.

Неоснователно се поддържа, че протоколът за оглед на коридора до зала № 3 на НДК, изготвен на 19.01.2013 год., е негодно доказателствено средство, защото процесуалното действие е определено като извършено „на местопроизшествието” според заглавната му част, както и защото поемните лица И. и Р. са били в друго процесуално качество. И подобно възражение е поддържано пред въззивния съд, поради което е обсъдено и настоящият състав споделя съображенията за неоснователността му. Правилно протоколът е приет като годен доказателствен източник, а разпитите на поемните лица като свидетели - за процесуално допустими. Органът на досъдебното производство е извършил процесуално действие според предписаните в чл.155, ал.1 НПК правила за оглед на помещение и предмети – с цел да се разкрият, непосредствено да се изследват и да се запазят по ред, установен в НПК, следи от престъплението и други данни, необходими за изясняване на обстоятелствата по делото. Протоколът отговаря на изискванията за съдържание по чл.129 НПК и е доказателствено средство за действието, за реда, по който е извършено и за събраните доказателства. Проведено е в присъствието на поемни лица, които не са имали друго от предвидените в НПК процесуално качество и такова не може да им се определя с факта на присъствие в залата по време на деянието. Те могат да бъдат свидетели в наказателното производство, според това им процесуално качество, каквато процесуална възможност е предоставена с разпоредбата на чл.118, ал.1, т.3 НПК. Установили са само

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 1893/2014 год. 8
обстоятелства относно начина, реда, мястото и времето на провеждане на
процесуалното действие. Други обстоятелства, на които има позоваване в
жалбата, че са членове на ДПС и като делегати са присъствали на
провежданата в зала № 3 на НДК конференция с възможност да видят
действията на подсъдимия, че е заплашен лидера на ПП”ДПС”, не ги прави
предубедени. Присъствието им като поемни лица е само доколкото
компетентният разследващ орган е намерил вещи на мястото, на което е
извършен оглед, по време на който те са присъствали, за вида им, за което
са положили саморъчния си подпис. За други обстоятелства извън
посочените в протокола те не са давали показания, които съдът да е приел
като доказателствен източник. Резултатите са отразени в огледния
протокол – всички действия, това което е открито и съответния вид.
Делегат на конгрес не е процесуално качество, престъплението е
извършено спрямо друго лице като ръководител и с определени конкретни
мотиви на подсъдимия, които не могат да се свържат с участието им като
поемни лица. При тези условия няма никакво основание за съмнение
относно законността на процесуалното действие и за истинността на
резултатите в него. Участието на поемните лица е предвидено като
гаранция за достоверност относно време, място и начин на провеждане на
процесуалните действия от компетентните органи по разследването. Те
обаче не могат и не са длъжни да възпроизвеждат подробни детайли за
истинността на резултатите в него, без с това да се създават съмнения, че
действително на посоченото място са намерени описаните вещи. Не е
нарушение от съществено значение използването на бланка с посоченото
заглавие „оглед на местопроизшествие”, нито липсата на фотоалбум,
защото не се е отразило върху същността, годността и съответствието им с
изискванията по НПК на отразеното в протокола според съдържанието му.
Събрани са и достатъчно други доказателства за същите обстоятелства,
които са взети предвид за правилното установяване на фактическите
обстоятелства.

В жалбата се поддържа, че съдът не е дал отговор на възражението за недоказаност на елемент от състава на престъплението по чл.144 НК – основателен страх за живота. Становището на защитника за нарушение на закона пред двете инстанции по същество е формулирано по аналогичен начин. Въззивният съд подробно е обсъдил несъстоятелността му и е изложил съображения, които настоящият състав изцяло споделя. Те са основани на събрания и правилно оценен доказателствен материал и са съобразени с постоянната съдебна практика. Вярно е решението, че не е необходимо да се установява дали действително у заплашения е възникнал основателен страх за живота. Подсъдимият е извършил действия, изразяващи се в трикратно насочване на пистолета към жизнено важна част от тялото-към главата, и натискане на спусъка, които в достатъчна степен биха могли да възбудят основателен страх, че ще се извърши убийство, т.е. подсъдимият е обективирал действия на закана с убийство по начин, че заплашеният е могъл да ги възприеме и това би могло да възбуди основателен страх за осъществяването ѝ. В закона не е предвидено като елемент от състава в действително заплашения да има наличие на уплаха, а само да съществува основание да се приеме, че заканата би могла да се осъществи.

Законосъобразно и въз основа на достатъчно доказателства, събрани, проверени и оценени по предвидения процесуален ред, въззивният съд е направил извод, че подсъдимият Е. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.325, ал.2 вр.ал.1 НК. Верни са приетите за установени фактически положения, че е излязъл на трибуната на конференция на ПП”ДПС”, че е прекъснал доклада на председателя като е насочил пистолета към главата му и е опитал на 3 пъти да възпроизведе изстрел, че в залата са присъствали много лица, включително представители на различни медии от страната и чужбина. От обективизираното му поведение към момента на извършване на деянието следва, че е демонстрирал грубо нарушение на обществения ред и

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 1893/2014 год. 10
обществени интереси, явно неуважение към обществото, изразил е открито
и висока степен на неуважение към личността и правилата на обществото,
че деянието се отличава с особена дързост предвид начина, по който са
били засегнати обществените и личните интереси-обстоятелства, които е
съзнавал. Затова съдът правилно е квалифицирал поведението и не е
допуснал нарушение на закона.

Наказанията са индивидуализирани при лек превес на отегчаващите
обстоятелства за двете престъпления, за които подсъдимият е признат за
виновен и осъден. Правилно въззивният съд е отчетел данните за личността-
възраст, усилие и стремеж за повишаване на образованието,
самопризнанието, с което е улеснил разследването, характеровите
особености предвид заключението на вещите лица за психическото му
здраве. Вярна е оценката и на отегчаващите обстоятелства, за каквито са
приети конкретните мотиви, това, че е осъждан три пъти за извършени
престъпления от общ характер, проявената упоритост по време на
деянията, резултата, последиците за личността на заплашеното лице и на
обществото предвид обществения отзвук в страната и в чужбина.
Миналото на подсъдимия го характеризира като личност с трайни и
упорито проявени престъпни наклонности и очевидна невъзможност
целите на наказанието да бъдат постигнати със символично по размер
наказание. Обоснованата оценка на всички установени по делото
индивидуализиращи обстоятелства не дава основание за определяне на по-
леко, различно по вид от предвидените в чл.37 НК, наказание, каквато
правна възможност е предвидена като изключение. Разпоредбата на чл.55
НК поначало може да се приложи за всички престъпления и за всички
подсъдими, но само при наличието на изрично предвидените от
законодателя предпоставки. Следва да бъде установено наличието на
многобройни смекчаващи обстоятелства или поне на едно, но
изключително по своя характер, а най-лекото, предвидено в закона
наказание, да е несъразмерно тежко за подсъдимия с оглед неговите

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 1893/2014 год. 11 индивидуални особености и тежестта на извършеното. От данните по делото и мотивите на решението следва, че всички установени индивидуализиращи обстоятелства, между които смекчаващите, обичайни по своя характер, и отегчаващите са съобразени и оценени според тяхната тежест и значение. Въз основа на тях са направени изводи за степента на обществена опасност предвид обекта на посегателство, за конкретното проявление на дееца, както и че за нито едно от престъпленията не указват на твърде ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените престъпления от този вид. Преценени в своята съвкупност водят до извода, че не е налице и нито една от посочените предпоставки и не следва да бъде отчетена по-ниска степен на обществена опасност на личността или на някое от деянията. Определянето на наказанията по вид лишаване от свобода в съответните размери при условията на чл.54 НК не дава основание да се приеме, че е постигнато ненужно репресиране, нито очевидно несъответствие между извършеното и целите по чл.36 НК, поради което не е допуснато нарушение на закона при решаване на въпроса за индивидуализация на наказанието.

С оглед на изложеното за неоснователност на протеста и жалбата решението следва да бъде оставено в сила и на основание чл.354, ал.1, т.1 НПК Върховният касационен съд, второ наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 358/23.10.2014 год. по въззивно ход № 535/2014 год. на Софийския апелативен съд, наказателно отделение, 6 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: